

Lääninrovastin paastokirje 2022

Toisen maailman ääni

Tuhkakeskiviikon messussa profeetta Joel julistaa kansalle Jumalan kehotuksen: *Kääntykää minun puoleeni, tehkää niin koko sydämestänne, paastotkaa, itkekää ja valittakaa. Repikää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne* (Joel 2:2). Paasto kehottaa meitä siis ennen kaikkea palaamaan Jumalan luokse, elämän lähteelle. Samalla otsaan piirrettävä tuhkaristi kertoo koskettavalla tavalla elämän hauraudesta. Joelin kehotus ja kuva tuhkalla piirretystä rististä on erityisen koskettava aikana, jolloin maailmanlaajuinen pandemia muistutti ihmiselämän hauraudesta. Kuluneella viikolla jouduimme lisäksi voimattomina todistamaan, miten mieletön sota palasi omalle mantereellemme. Ei ole mikään ihme, että ahdistus ja pelko valtasivat monen ajatukset. Olemme joutuneet huomaamaan, miten heikko ja särkyvä on meistä jokainen.

Meidän keinomme kaikkea pahuutta, äärimmäistäkin pahuutta vastaan on rukous. Joku voi miettiä, että se on kovin heikko ase taistelussa, missä vastassa ovat kaikki pahuuden voimat, missä kyynisyyttä ja välinpitämättömyyttä terästetään ohjuksilla. Todella, rukous on heikko voima, jos ajattelemme sitä pelkinä inhimillisinä sanoina. Paastonaika kuitenkin todistaa, että heikkous voi muuttua vahvuudeksi, joka muuttaa kaiken.

Paastonajan alkupuolen jumalanpalvelusten tekstit kehottavat meitä siis kääntymään Jumalan puoleen ja vahvistumaan uskossa, jonka olemme saaneet lahjaksi. Samalla ne nostavat katsetta väistämättä kohti kärsivää lähimmäistä, oli hän sitten kaukana Ukrainassa tai aivan lähellämme omassa perhepiirissämme tai naapurissa. Uhkakuvien vyöryessä on katsottava myös lähelle. Miten voivat lapset ja nuoret, joilla kaikki tulevaisuus pitäisi olla vielä edessä? Miten jaksaa hän, joka on sairaana tai viettää aikaansa yksin päivästä toiseen? Dietrich Bonhoefferin virren sanoin: *Kun pahan valta kasvaa ympärillä, vahvista ääni toisen maailman*. Virsi on rukousta Jumalan puoleen, mutta samalla se on kehoitus meille. Meidän tehtävämme kristittyinä on vahvistaa toisen maailman, Jumalan ja hyvyyden maailman ääntä. Rauha ei ole koskaan itsestäänselvyyttä, kuten ehkä olemme kuvitelleet. Se on valittava joka päivä. Rauhan tekeminen alkaa oman kodin seinien sisäpuolella ja jatkuu heti ulko-ovelta.

Paastonajan loppupuolella käänämme katseemme Vapahtajaan, joka kulkee kohti ristiä. Jumala ei katsele ihmisen kärsimystä jostakin kaukaa. Hän on jo täällä, koska Kristus on täällä meidän kanssamme. Me emme yksin voi pahuudelle mitään, mutta Jumala voi. Ristillä kaikki kuoleman ja pahuuden voimat on jo voitettu. Sen vuoksi välinpitämättömyys, häikäilemättömyys ja kaikenlainen sorto ei voi koskaan voittaa. Me olemme heikkoja, se on totta, mutta Jumala on vahva. Apostoli Paavali kirjoittaa: *Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa. Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima*.

Ronkaalan pappilassa paastonajan alkaessa 2022

Kari Tirola
Kalajoen rovastikunnan lääninrovasti

LÄÄNINROVASTI